

Wateranalyse versus Risycor

Een wateranalyse afwegen tegen een Risycor is zoals denken dat de jaarlijkse inspectie door de brandweer rookmelders kan vervangen. Het zijn twee verschillende zaken die elkaar kunnen aanvullen, maar niet vervangen.

Een Risycor corrosiemonitor

waakt permanent en signaleert tijdig als de corrosiesnelheid te hoog wordt, net zoals een rookmelder de rook van een beginnende brand signaleert. De gebruiker dient dan de oorzaak van het probleem op te sporen en te verhelpen. Bovendien onthoudt de Risycor de gemeten corrosiesnelheid (die verandert met de zuurstofintrede). De gebruiker kan aldus oorzaken en gevolgen verbinden. Zuurstofintrede is bijna altijd variabel en heeft zeer onaangename gevolgen op lange termijn.

Een wateranalyse

is een momentopname via de scheikundige analyse van het installatiewater. Het hoofdprobleem (intrede van zuurstof) kan op deze wijze niet in kaart gebracht worden. Bovendien verdwijnt eventueel ingetreden zuurstof binnen enkele uren, door het corrosieproces zelf. Al zou men met dure en complexe apparatuur het gehalte aan opgeloste zuurstof in situ meten, het blijft onmogelijk het juiste ogenblik te bepalen en dus is een representatieve meting uitgesloten. Waterbehandelaars verkiezen wateranalyses, omdat de stap naar chemische waterbehandeling daarmee kleiner wordt.

Resus vindt het beter de oorzaak van zuurstofintrede te elimineren, ipv met chemicaliën symptomen te bestrijden. Chemicaliën repareren bijvoorbeeld geen defect expansievat. Uitzonderingen, zoals pH correctie bij gebruik van aluminium, bevestigen de regel.

Appelen met peren vergelijken

Het idee dat een wateranalyse een bescherming tegen problemen kan bieden of inzichten kan leveren die vergelijkbaar zijn met de Risycor, is ronduit belachelijk.

De inspectie door de brandweer en de rookmelder

Als een gebouw periodiek geïnspecteerd wordt op brandveiligheid worden soms ontoelaatbare zaken vastgesteld: defecte rookmelders, versperde nooduitgangen, branddeuren die geblokkeerd open staan, verouderde brandblussers, onbruikbare brandladders... De jaarlijkse controle is dus absoluut zinvol en potentieel levensreddend.

Een jaarlijkse systeemwateranalyse is dat amper. Immers, wordt dan ook de voordruk van het expansievat gemeten en genoteerd? Het nulpunt gecheckt? De veiligheidsventielen? De waterteller van de bijvulling? De groene zone van de manometer? De juistheid van de manometer? En dat alles in het logboek genoteerd?

Meestal resulteert een wateranalyse in een aanbeveling dat filters en chemicaliën moeten geïnstalleerd worden, waarmee aan de oorzaak (zuurstofintrede) niets verandert.

Onderstaande illustratie maakt duidelijk hoe wij daarover denken.

PS: Hiermee willen we niet suggereren dat wateranalyses per definitie verkeerd zijn. We zien echter té vaak een niet-representatief waterstaal in een glazen pot, die voorheen bv. augurken bevatte, geanalyseerd worden op parameters die weinig relevant zijn. We willen duidelijk maken dat louter een wateranalyse geen gezonde basis kan zijn voor een systemische gezondheidscheck van een installatie, en zeker geen bescherming tegen eventuele optredende problemen.

En vooral willen we beklemtonen dat zuurstofintrede het echte probleem vormt, waar een wateranalyse niets over kan zeggen.